

28 mai - 3 iunie

Isus în Ierusalim

Textul de memorat: „Isus le-a zis: «N-ați citit niciodată în Scripturi că: «Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri»?»” (Matei 21:42)

În Matei 20:27,28, Isus a spus: „Și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să vă fie rob. Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.” Iată-L pe Isus, Dumnezeu cel veșnic, Cel care a creat toate lucrurile, cum a trăit aici, pe pământ, o viață de serv, slujind nevoilor celor pierduți, bolnavi, nevoiași, și multora dintre cei care continuau să-L disprețuiască și să-L batjocorească. O asemenea renunțare la sine și o asemenea abnegație sunt greu de înțeles!

Dar oricât de incredibilă este dispoziția Sa de a sluji, minunea merge și mai departe, deoarece El, Dumnezeu cel veșnic, stă acum în fața scopului declarat al venirii Sale aici - acela de a-Și da viața „ca răscumpărare pentru mulți”. Acesta este punctul culminant, jertfa Fiului lui Dumnezeu, o taină la care „chiar îngerii doresc să privească” (1 Petru 1:12).

Studiul din această săptămână se ocupă de câteva evenimente majore din viața lui Iisus și câteva învățături importante ale Mântuitorului, atunci când a venit la Ierusalim, nu ca să fie încoronat ca rege pământesc, așa cum doreau și sperau mulți, ci ca să Se facă „păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El” (2 Corinteni 5:21).

Duminică, 29 mai - Profeții împlinite

După cei șaptezeci de ani de robie în Babilon, iudeii au început să se întorcă la Ierusalim. Erau entuziasmați de rezidirea templului, dar, când a fost pusă fundația, cei care își aminteau de măreția Templului lui Solomon și-au dat seama că acest al doilea templu nu avea să fie nici măcar pe aproape la fel de frumos. Ei „plângeau tare” (Ezra 3:12).

Oamenii au primit o încurajare neașteptată din partea a doi bărbați care se aflau în mijlocul lor: un profet bătrân, pe nume Hagai, și unul tânăr, pe nume Zaharia. Hagai i-a reamintit poporului că adevărata slavă a Templului lui Solomon nu venea din ceea ce regele însuși sau vreun alt om adusese în el. Era *Templul lui Dumnezeu*.

1. Ce a profetizat Hagai? Hagai 2:6-9

2. Ce a spus Zaharia? Zaharia 9:9

3. Compară cele două profeții cu Matei 21:1-11. Care sunt elementele care dovedesc că episodul relatat de Matei a împlinit aceste profeții?

„Hristos a urmat obiceiul iudeilor în ce privește intrarea împărătească. Animalul pe care călărea era acela pe care călăreau regii lui Israel, iar profeția prevestise că în felul acesta trebuia să vină și Mesia în împărăția Sa. De-abia S-a așezat pe mânz și un puternic strigăt de triumf a umplut aerul. Cei din mulțime îl onorau ca pe Mesia, împăratul lor. De astă dată, Isus a primit omagiul pe care nu-l îngăduise niciodată mai înainte, iar ucenicii au văzut în aceasta o dovadă că fericita lor nădejde urma să se împlinească și îl vor vedea așezat pe tron. Oamenii din mulțime erau convinși că ceasul eliberării lor este aproape. În Imaginație, vedeau oștirile romane izgonite din Ierusalim și Israel ajuns din nou o națiune independentă.” - Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, p. 487 (570)

Mereu și mereu vedem cum Scriptura se împlinea, și totuși poporul nu înțelegea. Care era cauza?

Luni, 30 mai – Isus în templu

După căderea omului în păcat, jertfele animale au fost mijlocul pe care l-a ales Dumnezeu pentru a-i explica lumii planul mântuirii prin har, prin credința în Mesia care urma să vină (Romani 4:13-16). Găsim dovada în Geneza 4, în istoria lui Cain și a lui Abel și a tragediei care a avut legătură cu închinarea (vezi și Apocalipsa 14:7-12).

Când l-a numit pe Israel poporul Său ales, „o împărăție de preoți și un neam sfânt” (Exodul 19:6), Dumnezeu a instituit și serviciile de la sanctuar, ca o explicație a mântuirii. Prin tabernaculul din pustie, prin Templul lui Solomon și prin templul zidit după întoarcerea din Babilon, Evanghelia a fost descoperită prin simbolurile care existau în serviciile de la sanctuar.

Dar, deși fuseseră statornicite de Dumnezeu, templul și ritualurile desfășurate în el erau conduse de oameni degradați de păcat și, din această cauză, corupția a apărut chiar în cadrul serviciilor sacre pe care Dumnezeu le instituisese ca să-Și descopere dragostea și harul față de o lume căzută.

În timpul lui Isus, lucrurile ajunseseră atât de pervertite de lăcomia și de avariția preoților (chiar cei cărora le fusese încredințată administrarea slujbelor!), încât „în ochii oamenilor, sfințenia serviciului de jertfă fusese în mare parte distrusă”. - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 503 (590)

4. Cum Și-a justificat Domnul Isus acțiunea de izgonire a vânzătorilor din curtea templului? Matei 21:12-17

Ca în multe alte locuri, Isus a citat Scriptura pentru a-Și justifica acțiunile, o dovadă în plus că noi, ca urmași ai Domnului, trebuie să facem din Biblie punctul central al întregii noastre perspective asupra lumii și al sistemului nostru moral.

Pe lângă citarea Scripturii, El a vindecat prin minuni orbi și infirmi de tot felul. Toate acestea au constituit o dovadă puternică a naturii și a misiunii Sale divine. Cât de tragic este că tocmai aceia care ar fi trebuit să fie cei mai sensibili și mai deschiși față de aceste dovezi au luptat cu cea mai mare înverșunare împotriva Lui! Temându-se să nu-și piardă comoara pământească și statutul de „administratori” și de „gardieni” ai templului, mulți au pierdut tocmai lucrul către care arătau serviciile de la templu: mântuirea prin Isus.

Cum ne putem asigura că nu lăsăm ca dorința noastră de a câștiga sau de a păstra ceva aici, pe pământ, fie chiar și ceva bun, să pună în pericol ceea ce contează cu adevărat: viața veșnică prin Isus?

Mărti, 31 mai - Blestemarea smochinului

Curățirea templului a fost un act de compasiune din partea lui Isus. Vânzarea și cumpărarea animalelor se făcea în curtea neamurilor, iar Isus dorea ca templul, Casa Lui, să fie un loc de rugăciune și de închinare pentru toate popoarele.

Dar curățirea templului a fost și un act de judecată. Preoții care conduceau serviciile de la templu rataseră ocazia de a binecuvânta toate popoarele; ziua judecării lor era aproape. Dacă, după tot ce făcuse Isus pentru a-și arăta misiunea divină, acești oameni încă refuzau să-L accepte, ce altceva putea să urmeze, decât să culeagă roadele jalnicei lor alegeri?

5. Citește Matei 21:18-22. Ce legătură există între blestemarea smochinului și curățirea templului?

Isus a blestemat smochinul ca o parabolă practică referitoare la mulți dintre conducătorii națiunii iudaice care secerau definitiv și irevocabil ce semănasera. Însă nu trebuie să uităm că această parabolă nu se referea la toți liderii religioși. Scriptura spune că „o mare mulțime de preoți veneau la credință” (Faptele 6:7). Cu toate acestea, la fel ca smochinul neroditor, nici slujirea preotească de la templu nu aducea niciun rod și avea să fie desființată în curând.

Blestemarea smochinului și cuvintele aspre ale lui Isus trebuie să îi fi șocat pe ucenici, care încă încercau să învețe lecțiile compasiunii și acceptării pe care învățătorul li le exemplifica în întreaga Sa lucrare. Isus declarase că El a venit nu să judece lumea, ci să o mântuiască; același Isus afirmase că „Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască”. Fiecare cuvânt și fiecare faptă din activitatea Sa pe pământ au fost dedicate recuperării omenirii căzute, au avut ca scop să-i îndrepte pe oameni către speranța și făgăduința unei vieți noi în El. Astfel, faptul că El a acționat și a vorbit cu atâta asprime, cu o asemenea fermitate, i-a surprins, acesta fiind și motivul pentru care Matei a scris că „s-au mirat” de ce făcuse El.

Presupunând că Domnul Isus ar intra astăzi în biserica ta, ce anume crezi că ar dezaproba atât de ferm cum a făcut când a fost la Templul din Ierusalim?

Miercuri, 1 iunie - „Piatra lepădată de zidari”

Dacă ai mai avea de trăit doar câteva zile, ce ai face cu ele? Unul dintre lucrurile pe care le-a făcut Isus a fost acela de a spune pilde și învățături care să producă un impact profund asupra ascultătorilor Săi.

6. Citește Matei 21:33-46. Pe cine reprezintă fiecare dintre următoarele personaje:

Gospodarul:

Vierii:

Robii:

Fiul:

Să remarcăm că Isus citează din Psalmii 118:22,23. Citând profeția pietrei refuzate, Hristos Se referea la un episod din Istoria lui Israel. Incidentul era legat de construirea primului templu. Când a fost ridicat Templul lui Solomon, pietrele imense pentru ziduri și pentru fundație au fost pregătite în întregime în carieră. După ce au fost aduse la locul construcției, nu a mai fost folosită nicio unealtă pentru a se lucra asupra lor și nu s-a auzit niciun sunet de ciocan sau de daltă. Constructorii nu au avut altceva de făcut decât să le așeze în poziția potrivită. Pentru fundație, a fost pregătită o piatră de o mărime și formă neobișnuite. Dar muncitorii nu au găsit niciun loc în care să fie potrivită și nu au acceptat-o. Îi deranja faptul că le stătea în drum, nefolosită. A rămas multă vreme o piatră aruncată, respinsă.

„Dar, când au ajuns la zidirea colțului, meșterii au căutat o piatră destul de mare și rezistentă și de o formă potrivită, care să ocupe tocmai locul acela și să suporte marea povară care urma să apese asupra ei. [...] În cele din urmă, atenția le-a fost atrasă de piatra lepădată atâta vreme. [...] Piatra a fost acceptată, dusă la locul destinat și s-a văzut că era potrivită exact pe locul acela.” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 510 (598)

7. Citește din nou Matei 21:44. Care sunt cele două moduri diferite de a interacționa cu „piatra”? Ce înseamnă fiecare? Care este deosebirea esențială dintre ele? Vezi și Psalmii 51:7 și Daniel 2:34.

Joi, 2 iunie - Parabola nunții fiului de împărat

Vestea cea bună a Bibliei este că suntem creați de un Dumnezeu iubitor, care a pregătit pentru toți o cale de a ieși din mizeria păcatului și a morții, prin jertfa lui Isus pe cruce. Aceasta este tema care apare, într-un fel sau în altul, pe întreg parcursul Bibliei. O putem vedea și aici, în următoarea parabolă spusă de Isus.

8. Citește Matei 22:1-15. Ce ne învață această parabolă cu privire la mântuirea prin credință?

Oricât de aspru ar putea să pară mesajul acestei parabole, este important să ne amintim că aici este vorba de viață și de moarte, viața veșnică sau distrugerea veșnică pentru fiecare om. Ce altceva ar putea fi mai important?

Când privim jertfa Mântuitorului, când vedem cât L-a costat pe Dumnezeu să asigure mântuirea omenirii, ar trebui să putem înțelege adâncimea acestui subiect. Vorbim despre una dintre Persoanele Dumnezeirii veșnice care a luat asupra Sa toată mânia lui Dumnezeu împotriva păcatului. Nu poate exista ceva mai serios și mai important. Dacă aceasta este o temă pe care o vom studia de-a lungul veșniciei, nu este de mirare că acum ne este atât de greu să o înțelegem.

De aceea parabola este prezentată în cuvinte atât de categorice, care nu lasă loc pentru ambiguități. Dumnezeu a pregătit totul pentru ca oricine să poată lua parte la „ospățul nunții Mielului” (vezi Apocalipsa 19:7); prin har, a fost asigurat tot ce era necesar, dar nicio parabolă nu ar putea să arate cât a costat cu adevărat. Oricum, era destul de rău că toți cei invitați inițial la nuntă și-au văzut mai departe de treburile lor „fără să le pese”, dar unii chiar i-au atacat pe cei trimiși să le adreseze onoranta invitație. De aceea nu trebuie să ne mire finalul atât de categoric.

9. Care este semnificația „hainei de nuntă” din această parabolă? Vezi și Apocalipsa 19:8.

Haina reprezintă caracterul lui Hristos, o neprihănire care se manifestă în viața și în faptele celor sfinți. Omul fără haină îi reprezintă pe creștinii cu numele, care pretind privilegiile harului și ale mântuirii fără să fi lăsat ca Evanghelia să le transforme viața și caracterul. Dumnezeu a pus la dispoziție totul pentru cei care acceptă invitația.

Vineri, 3 iunie - Un gând de încheiere

La 9 octombrie 2011, ziarul londonez The Guardian publica următoarea știre: „O femeie a stat moartă în apartamentul ei timp de trei ani: scheletul lui Joyce a fost găsit pe canapea, cu televizorul încă funcționând.” Moartă în apartament și, timp de trei ani, nimeni să nu-i simtă lipsa?!? Nimeni să nu o sune, să nu o caute? Cum a fost posibil lucrul acesta, mai ales în era comunicațiilor aproape fără limite? Când a fost dată pentru prima dată, știrea a devenit internațională, deși cei mai uluiți au fost londonezii.

Și totuși, fără speranța și promisiunea Evangheliei, a mântuirii care a costat atât de mult, noi toți suntem condamnați la aceeași uitare ca sărmana femeie din Londra. Dar situația este chiar mai rea, deoarece nu va fi nimeni care să ne găsească sau să ne deplângă lipsa nu trei ani, ci nici după trei milioane de ani. Unii oameni de știință susțin că, mai devreme sau mai târziu, întregul cosmos se va stinge și va muri în ceea ce a fost numit „moartea energetică a cosmosului”, sau „refacerea echilibrului energetic al cosmosului”. Totuși jertfa Mântuitorului ne spune că această concepție este greșită; în locul uitării veșnice, noi avem promisiunea vieții veșnice într-un cer nou și pe un pământ nou. Având o perspectivă atât de minunată, cum putem învăța să nu îngăduim în viața noastră nimic care ar putea să ne împiedice să obținem darul oferit prin Isus?

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Împărați 1-7

1. Ce a cerut Elisei de la Ilie cu ocazia înălțării la cer?
2. Câți oameni au fost hrăniți de Elisei cu douăzeci de pâini de orz și spice noi?
3. Ce i-a spus Elisei împăratului să le facă soldaților sirieni aduși în Samaria?
4. Cum a pus Domnul pe fugă tabăra sirienilor?

Viața lui Isus, capitolul 75

5. Cum am putea să-L tăgăduim pe Isus la fel cum L-a tăgăduit Petru în sala de judecată?